

[Finansministeren.]

Det tredje lovforslag — forslaget til lov om ophævelse af lov om skattelettelse for visse indskud m. v. — går ud på at ophæve adgangen til at opnå den såkaldte 21 pct.s skattelettelse for indskud på særlige konti, afdrag på prioritetsgæld og udgifter til anskaffelse af egen bolig. De bestemmelser, der fortrinsvis har været udnyttet, nemlig reglerne om skattelettelse for afdrag på prioritetsgæld, for kontante købesummer og boligindskud m. v., har ingen eller kun ganske ringe opsparingsfremmende virkning. Bestemmelserne om skattelettelse på særlige konti i pengeinstitutter er kun udnyttet i beskedent omfang. Hertil kommer, at det er forvirrende for skatteyderne og belastende for skattemyndighederne at arbejde med to forskellige sæt regler for skattebegunstigende indskudskonti.

Disse erfaringer taler afgjort for at søge denne ordning ophævet. De opsparingsfremmende hensyn, som ordningen tilgodeser, må i så fald søges fremmet på anden måde, og det er dette, der sker ved de to andre lovforslag.

Så vidt det kan skønnes, er det kun en begrænset nyopsparing, der opnås gennem skattebegunstigelse, og det er samtidig en dyr form for opmuntring til opsparing, i hvert fald i den forstand, at den i forhold til den foretagne opsparing medfører et betydeligt skattetab for staten.

Hvis vi i større udstrækning skal fremme opsparingen, er det derfor ikke tilstrækkeligt alene at arbejde med skattemæssige ordninger. Vi må også overveje andre muligheder for at fremme den private opsparing.

I denne forbindelse kan jeg nævne opsparing til boligformål. Der er i 1964 afgivet en betænkning om dette spørgsmål, og boligministeren har på grundlag heraf forhandlet med repræsentanter for såvel det almennyttige som det private byggeri. Ordningen skulle gå ud på at sikre sparere under 35 år en boligret i nybyggeriet, såfremt de over en vis periode præsterer en opsparing

af en nærmere fastsat størrelse. Ordningen tænkes ikke lovfæstet; men det forslag til lov om boligbyggeri, der i øjeblikket er til behandling, indeholder forslag om en udvidelse af rammerne for såvel det sociale som det private byggeri. Denne udvidelse begrundes bl. a. med ønsket om at muliggøre byggeri for boligspareere uden at begrænse muligheden for at imødekomme boligønsker fra befolkningsgrupper, der ikke er i stand til at præstere den fornødne opsparing.

Jeg kan også nævne, at ungdommens kontaktudvalg arbejder med et forslag om en ungdomsopsparing efter svensk mønster. Det er tanken, at unge, der foretager en regelmæssig opsparing i pengeinstitutter, skal modtage en sparepræmie fra staten. I Sverige fungerer ordningen på den måde, at opsparingsbeløbet tilbageholdes af arbejdsgiveren og indbetales til pengeinstituttet. Sparepræmie gives ikke i form af en egentlig tillægsrente, men som præmier, der fordeles ved lodtrækning mellem alle, der deltager i ordningen. Personlig ser jeg med sympati på denne opsparingsform, og når den er nærmere udformet med henblik på danske forhold, må vi overveje, hvorledes staten bedst kan bidrage til, at denne form for opsparing vinder udbredelse her i landet.

Jeg er bekendt med, at der herudover også rører sig andre nye tanker om opmuntring af den private opsparing bl. a. med henblik på en opsparing i obligationer, og det må vel anses for naturligt, at sådanne tanker indgår i overvejelserne i forbindelse med behandlingen af de nu fremsatte lovforslag.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de tre lovforslag til folketingets villige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om fritagelse for grundskyld til staten samt grundstignings-skyld for skatteåret 1965-66 af landbrugs-ejendomme*,